

ע"פ 53908/02 - דוד לוי, המערער נגד מדינת ישראל, המשיבה

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 19-02-53908 לוי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

בעינוי: דוד לוי - המעערער

- נ ג ד -

מדינת ישראל - המשיבה

על ידי ב"כ עו"ד רינת בן-יעקב

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

הרקע:

1. לפני ערעור על פסק דין של בית המשפט לtauבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא), מיום 17/1/2019, בתיק תת"ע 5647-06-18.

בית המשפט קמא הרשע את המערער, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של ניגזה בנסיבות העולה על המהירות המרבית המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, והטיל עליו קנס בסך 1,000 ל"נ, פסילת רישון נигזה בפועל למשך חודשים ופסילת רישון ניגזה לתקופה של חודשים על תנאי למשך שנתיים.

הערעור מופנה כלפי הרשותה בלבד.

2. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 13/4/2018 נаг המערער ברכב בנסיבות של 141 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית, בה המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש.

הכרעת דין של בית המשפט קמא:

3. בית המשפט קמא עמד בהכרעת הדין על תשובהו של המערער לכותב האישום, ובוחן את הראיות שהוצגו לו ואת גרסאות העדים שהודיעו לפני. נקבע, כי המערער לא כפר בתקינות מכשיר המדידה או במיזונותו של המפעיל, ולא טען שהרכב שנמדד הוא הרכב שנסע לפני, שהמפעיל טעה בזיהוי הרכב או שבמקום נסעו אליו רכב אחרים. עוד נקבע, כי המחלוקת מתמקדת בשאלת האם הרכב הנמדד הוא הרכב של המערער.

בית המשפט קמא אימץ את גרסתו של השוטר שהuid לפני, לפיה מدد את מהירות נסיעת הרכב בו נהג המערער באמצעות מל"ז, וקבע כי המערער לא עורר ספק ביחס לגרסת השוטר. לאור זאת קבע, כי אשמתו של המערער הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

תמצית הטענות בערעורים:

- .4. בערעоро שב המערער טוען כי נהג ברכב במהירות של כ-90 קמ"ש בלבד.
- המעערר העלה בכתב הערעור ובטעונו בעל פה לפני טענות רבות נגד גרסתו של השוטר ונגד ממצאיו העובדיתיים של בית המשפט קמא. לטענתו:
- א. אין הגיון בכך שהשוטר ימדד דוחק אותו, ולא את הרכב שנסע לפני.
- ב. זווית עמידתו של השוטר ביחס לרכב המערער הייתה חדה, באופן הנוגד את הנהול ומקשה על ביצוע המדידה.
- ג. קיים ספק רב באמינות המדידה, שבוצעה באמצעות מכשיר יישן שבו מספר תקלות.
- ד. גרסתו של השוטר, לפיו רכב נסע לפני רכב המערער, מפריכה את גרסת השוטר לפיה קיימת הראייה בין לבין המערער היה נקי מהפרעות.
- ה. השוטר סימן על גבי הדוח את הסימונים הנדרשים לאחר יד, כיוון שידע שהדו"ח יפסל אם לא יעשה זאת.
- ו. המכשיר הופעל בנגדו לנוהל, מהшиб כי הפעלו בשעות הלילה תיעשה רק כאשר הרכב הנמדד בודד בנתיב נסיעתו.
- ז. בנגדו לנוהל, האתת לא סימן לumaruer לעצור.
- ח. בנגדו לגרסת השוטר, המערער נסע בנתיב הימני, ולא בנתיב השני מימין.
- ט. מהירות נסיעתו הנטענת של המערער אינה הגיונית, שכן השוטר, שהתחילה תנועה ממצב נייח, השיג את המערער בתוך חצי דקה בלבד.

. בנגד לקביעתו של בית המשפט קמא, המערער בן טען לפני השופט שגה וכי מدد את הרכב שנסע לפני.

. יא. אמנם המערער יותר על עדותו של השופט הנוסף שנכח במקום, אולם מכיוון שהוא לא היה מיוצג, היה על בית המשפט קמא לעמוד על העדתו.

. 5 המערעת סומכת את ידיה על קביעותו של בית המשפט קמא. לעומת זאת, חומר החקירה סותר את גרסתו של המערער. בנוסף, בית המשפט קמא בחר את כל השלבים הנדרשים, התיחס לכל טענות המערער ולא נפל בהכרעתו פגם המצדיק התערבותה במצביו העובדתיים.

דין ומסקנות:

. 6 לאחר שיעינתי בהודעת הערעור על נספחה ושמעתו את טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

. 7 כידוע, ככל, ערכאת ערעור לא תתערב בנקל בקביעות מהימנות ובמצאים שבעובדתה שנקבעו על ידי הערכאה הדינית, אלא בנסיבות בהן מתמעט יתרונה של הערכאה הדינית על זו של ערכאת הערעור (ראו לדוגמה: ע"פ 17/2018 פלוני נ' מדינת ישראל 31/10/2018).

לנוכח כך שבית המשפט קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מעדויותיהם של השופט ושל המערער, מצא לאמץ את גרסתו של השופט, לא מצאתי כי בעניינו של המערער קיימת עילה לחרוג מהכל האמור, ולהתערב במצבים העובדיים שהכרעת הדין.

בנוספ', חלק מטענות המערער כלל לא הועלו בבית המשפט קמא, אלא נטענו לראשונה בשלב הערעור.

בהתחשב בכך שהמערער אינו מיוצג, לא אסתפק באמור לעיל, אלא אתיחס להלן לטענותיו, גם אם בקצרה.

. 8 טענות המערער מבוססות על היגיון, אין שומטו את הקרקע תחת גרסת השופט. כך, בכל מקרה בו מבוצעת פעילות אכיפה באמצעות מל"ז, על השופט להתמקד בכל רכב מסוים. אין הדבר מחייב התמקדות דוקא ברכב שנסע לפני המערער. לא לモטור לציין כי גרסת השופט, שאומצה על ידי בית המשפט קמא, היה מרוח בין שני כלי הרכב, באופן שהרכב הראשון לא הפריע למידעה. במצב זה, ודאי שבחריתמו של השופט למדוד את מהירות נסיעת המערער אינה סותרת את ההיגיון.

תחשב הזמן שערך המערער, על בסיסו טען כי מהירות הנסיעה שיוסה לו אינה הגיונית, מובסת על הנחה לפיה לאורך כל הדרך הוא נוהג ב מהירות קבועה של 141 קמ"ש. ברם, השוטר העיד על מהירות נסיעתו של המערער בזמן המדידה בלבד. לעומת זאת מעדותו של המערער, הוא הבחן בשוטר בעת שחלף על פניו. אין להניח כי המערער המשיך ונוהג ב מהירות כה גבוהה גם בשלב זה.

בחקירהו הנגדית של השוטר, המערער לא עימת אותו עם טענתו בדבר חזיות הראייה בין רכב המערער, ולא הציג לו את הנהול הנטען על ידו בדבר החזיות הנדרשת. מכל מקום, על פני הדברים, אין להניח שהשוטר יתמקם לבעצם אכיפה של עבירה מהירות באמצעות מל"ז, דזוקא במקום בו לא ניתן לו להפעיל את המכשיר כנדרש. ואמנם, השוטר ציין בדו"ח שערך כי כיוון את הנזקודה האדומה במרכז הרכב הנמדד, כנדרש בנוהל. נראה אפוא כי החזיות שהיתה אותה עת בין השוטר לבין הרכב המערער לא מנעה את מדידת מהירות נסיעת הרכב.

כך גם לא עומת השוטר עם טענת המערער לפיה הנהול אוסר לבצע מדידה בלילה כאשר הרכב הנמדד אינו בודד בכביש. זכרה של הוראה זו לא בא גם בנוהל הפעלת הממל"ז אליו הפנה המערער בסעיף 6(ג) להודעת הערעור.

המערער מאשר בהודעת הערעור שערך כי הוא לא כפר בבית המשפט כמו בתקינות מכשיר המדידה. טענת המערער בערעור לפנוי, כי המכשיר ישן ונמצא בו תקלות כלשהם, אינה מלמדת כי במועד האירוע המכשיר לא היה תקין. ההפק הוא הנכון, קרטיס המכשיר אותו המערער צירף לכתב הערעור מלמד בבירור שהמכשיר היה תקין בעת ביצוע המדידה. על פי הרישומים בקרטיס המכשיר, ביום 27/5/2018, לאחר האירוע, המכשיר נבדק במעבדה ונמצא תקין. בכך יש כדי ללמד שמכשיר המדידה היה תקין גם במועד האירוע. תיקונים שבוצעו במכשיר לעלה משנה קודם לכך, קודם למספר בדיקות תקופתיות שגם בהן הוא נמצא תקין, או לאחר הבדיקה מיום 27/5/2018, אינם מעלים ספק בנוגע לתקינות המכשיר במועד האירוע.

לא ניתן לקבל את טרוניות המערער נגד האמור בהכרעת הדיון, כי הוא לא טען שהשוטר שגה בכך שמדד את הרכב שלפניו. קביעה זו מובסת על דברים מפורטים של המערער בעדותו: "**[אני] לא טוען שמדד את הרכב שליפני כי זה שלפני נסע חוק 90 וגם אני נסעתי 90. אמרתי לו שהוא רماءות זו טעות.**"

כאמור, השוטר ציין שהוא מרוח בין הרכב בו נוהג המערער לבין הרכב שנסע לפניו, והآخرן לא הפריע לממדידה. גרסה זו מתישבת היטב עם גרסת השוטר, לפיה קו הראייה בין רכב המערער היה נקי מהפרעות.

הטענה שהשוטר סימן את הנמדד ממנו על גבי טופס הבדיקות לאחר-ID, אינה אלא השערה של המערער. לא נמצא בחומר הראיות תימוכין להשערה זו.

הטענה שהאתת והשוטר לא סימנו למערער לעצור אינה חוותת תחת גרסת השוטר בדבר מהירותו נסיעתו של המערער. לא לモותר לציין שהשוטר הבHIR בעדותו מדוע הוא בוחר שלא לעצור כל רכב בלילה, בדרך שעלולה להפתיע את הנהגים.

בפתח ישיבת ההוכחות הצהיר המערער: "**אני לא ציר את השוטר השני**". בית המשפט קמא לא נדרש לעמוד על העדתו של השוטר הנוסף חרף הצהרתו המפורשת של המערער.

9. בית המשפט קמא ביסס את מצאיו העובדיים על הריאות שהוצגו בפניו, כפי שהיא עליו לעשות, ומסקנתו מקובלת עליי.
10. אף שהערעור מופנה כלפי הכרעת הדין בלבד, אצין כי בהתחשב בחומרת העבירה וב עברו התעבורי של המערער, הכלל עבירות מהירות קודמות, העונש שהוטל עליו מתון ומאוזן, ואין הצדקה להתערב בו.
11. סיכומו של דבר, לא מצאתי כי נפל פגם בפסק דין של בית המשפט קמא. משכך, אני דוחה את הערעור.

המערער יפקיד את רישון הנהיגה שלו עד ליום 1/7/2019.

ניתן היום, יג סיון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד המערער וב"כ המשיבה.